

Počitnice brez meja: veselje služenja

Kot uvod v svetovno srečanje mladih v Kölnu je okrog sto deklet iz Madrida in Barcelone prišlo v Ljubljano, da bi tu sodelovale pri socialnih, kulturnih in izobraževalnih dejavnostih skupaj s slovenskimi študentkami.

30. Jul. 2005

Sandra, koordinatorka iz Madrida, pravi: »Več mladinskih centrov – centrov, ki si prizadevajo za osebno in krščansko vzgojo mladih, in

katerih duhovna usmeritev je zaupana Prelaturi Opus Dei – se nas je združilo, da bi prvič pripravili tak socialni projekt v Sloveniji. Vselej je namen teh projektov prispevati k človeški in krščanski vzgoji deklet tako, da jim pomagamo izkoristiti del njihovih počitnic v služenju bližnjim in prizadevanju za osebno rast.«

Dekleta – med štirinajstim in triindvajsetim letom – so skoraj dva tedna stanovale v Zavodu sv. Stanislava v Šentvidu. Vsako jutro so se odpravile po mestu in okolici, da bi tako prispele na predvidena delovna mesta. Ana iz Maribora opisuje svojo izkušnjo: »V Logatcu sem delala družbo ostarelim in bila z otroci v vrtcu. Druge dni sem hodila v dom starejših občanov v Šiški, kjer sem starejšim delala družbo in jih peljala na sprehod. Skupaj smo celo kuhali jedi po španskih receptih, kot so krompirjeva tortilja in piškoti ...! Igrala sem se tudi 'prevajalko' iz

španščine v slovenščino in obratno. Ugotovila sem, da jezik ni ovira, če ima človek v sebi voljo do služenja, veselje in veliko mladosti.«

Katarina je študentka medicine in se je tudi udeležila projekta. Razlaga, da »je bilo krščansko vzdušje že zjutraj čutiti, saj smo začenjale dan z meditacijo in sveto mašo. To je pripomoglo k temu, da smo razmišljale o lastnem življenju, o osebnem odnosu z Bogom in bližnjimi. Bil je najboljši način, da smo se pripravile na prostovoljno delo.«

Dekleta, ostareli, medicinske sestre in ostali zdravstveni delavci so se z navdušenjem vključili v vsakodnevni program. »Ganilo me je,« pravi Marija, koordinatorka doma, »ko sem videla, kako se je dekle iz Madrida znašla, da bi navdušila starejšo gospo, ki že dolgo ni telovadila, da bi se malo razgibala. Poleg tega se je

gospa smejala trudu Španke, da bi povedala vsaj eno besedo po slovensko.« Na koncu so pripravili poslovilno prireditev, na kateri se je direktorica doma starejših občanov zahvalila prostovoljkam za delo in vsako obdarila s spominčkom.

»Nepozabne pozornosti! Prišle smo, da bi dajale in je veliko več to, kar smo prejele,« pravi Trini, ki ceni prijaznost in lep sprejem, ki so ga bile deležne že od vsega začetka.

Pediatrična klinika in nekateri oddelki Kliničnega centra so bili tudi postojanke za prostovoljno delo. Marija je študentka zdravstvene nege v Ljubljani in je nekaj dni sodelovala pri dejavnostih na oddelku za otroško kirurgijo in intenzivno terapijo Kliničnega centra in v Pediatrični kliniki. Tu so spremljale otroke in se z njimi igrale, okrasile sobe in drugo. Delo z otroki in mladostniki je izzvenelo tudi kot izmenjava, saj so jih dekleta iz

Španije učile malo španščine, oni pa so jih naučili malo slovenščine.

»Poleg prostovoljnega dela nas je zanimalo pripraviti tudi dodatni kulturni program in s tem namenom smo vzpostavile stik s Kulturnim centrom Vintgar. To je center Opus Dei, ki deluje v Ljubljani šele eno leto in je podoben kulturnim centrom pri nas,« razlaga Teresa, koordinatorka iz Barcelone. Univerza v Ljubljani in Narodna univerzitetna knjižnica sta odprli svoja vrata študentkam, da bi le-te spoznale nekaj akademskega duha in kulturne dediščine v Sloveniji.

Organizirale so tudi ogled mesta in obiskale najpomembnejše znamenitosti. Študentke so imele poleg tega na voljo še nekaj predavanj o slovenski kulturi in zgodovini. »Kulturna izmenjava teh dni je bila zelo zanimiva in uživala sem v tem, da sem lahko

spregovorila o kulturnih običajih, družbenih navadah ter nekaterih dogodkih iz slovenske zgodovine,« pravi Marija.

»Buenos dias!, me llamo... Como estas?« so bili nekateri izmed izrazov v španščini, ki so jih naučile skupino dvajsetih otrok v župniji sv. Petra.

»Na začetku je bila komunikacija malo otežena, potem pa smo ob pomoči Maje in Tine iz Slovenije, zmogle razložiti lekcije in se celo naučiti nekaj izrazov v slovenščini, kot so 'dober dan, hvala, prosim',« navdušeno razlaga Blanca.

Pa to še ni bilo vse. Obiskale so še druge kraje v Sloveniji, naprimer Piran, Portorož, Brezje, Bled in občudovale naravne lepote naše države. Odšle so navdušene in z željo, da bi se drugo leto vrnile in pripravile podoben program.

»Bili so čudoviti dnevi sobivanja in prijateljstva, v katerih sem lahko celo

vadila svojo španščino.« Tako povzema Maja, kar je doživela v teh dneh. Maja je prišla iz Nove Gorice samo z namenom, da bi pomagala pri projektu. Tako kot ona so se tudi ostale v teh dneh naučile, da ni ne jezikovnih, ne starostnih ne kakršnih koli drugih zaprek, ko je človek pripravljen služiti.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sl-si/article/pocitnice-brez-meja-veselje-
sluzenja/](https://opusdei.org/sl-si/article/pocitnice-brez-meja-veselje-sluzenja/) (2. Mar. 2026)